

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (ES) 2019/316

(2019. gada 21. februāris),

ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1408/2013 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības nozarē

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes 2015. gada 13. jūlija Regulu (ES) 2015/1588 par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu ⁽¹⁾,

publicējusi šīs regulas projektu ⁽²⁾,

apspriedusies ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju,

tā kā:

- (1) Valsts finansējums, kas atbilst Līguma par Eiropas Savienības darbību ("Līgums") 107. panta 1. punkta kritērijiem, ir valsts atbalsts, un par to saskaņā ar Līguma 108. panta 3. punktu ir jāpaziņo Komisijai. Tomēr Padome saskaņā ar Līguma 109. pantu var noteikt atbalsta kategorijas, kas no minētās paziņošanas prasības ir atbrīvotas. Saskaņā ar Līguma 108. panta 4. punktu Komisija var pieņemt regulas par minētajām valsts atbalsta kategorijām. Saskaņā ar Regulu (ES) 2015/1588 un saskaņā ar Līguma 109. pantu Padome nolēma, ka viena no šādām kategorijām varētu būt *de minimis* atbalsts. Attiecīgi tiek uzskatīts, ka *de minimis* atbalsts, kas ir vienam vienotam uzņēmumam noteiktā laikposmā piešķirts atbalsts, kurš nepārsniedz konkrēti noteiktu summu, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, un tāpēc paziņošanas procedūra uz to neattiecas. Tomēr būtu jāatgādina dalībvalstīm, ka pat tad, ja *de minimis* atbalsts netiek uzskatīts par valsts atbalstu, šādam atbalstam nevajadzētu izraisīt ES tiesību aktu pārkāpumu.
- (2) Komisija ir pieņēmusi vairākas regulas, ar kurām paredz noteikumus par *de minimis* atbalstu, kas piešķirts lauksaimniecības nozarē, un jaunākā no tām ir Komisijas Regula (ES) Nr. 1408/2013 ⁽³⁾.
- (3) Ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot Regulu (ES) Nr. 1408/2013, un *de minimis* atbalsta izmantošanas dažādību dalībvalstīs, būtu lietderīgi koriģēt dažus no regulā paredzētajiem nosacījumiem. Atbalsta maksimālā summa, ko piešķir vienam vienotam uzņēmumam trīs gadu periodā būtu jāpalielina līdz 20 000 EUR un valsts maksimālais apjoms – līdz 1,25 % no gadā saražotās produkcijas.
- (4) Ņemot vērā pieaugušo vajadzību dažās dalībvalstīs izmantot *de minimis* atbalstu, būtu lietderīgi atļaut vēl vairāk palielināt gan maksimālo atbalsta summu vienam vienotam uzņēmumam (līdz 25 000 EUR), gan valsts maksimālo apjomu (līdz 1,5 % no gadā saražotās produkcijas), ievērojot papildu nosacījumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību. Pirmajos Regulas (ES) Nr. 1408/2013 piemērošanas gados gūta pieredze ir parādījusi, ka *de minimis* atbalsta koncentrēšana konkrētā produktu nozarē varētu izraisīt iespējamus konkurences un tirdzniecības kropļojumus. Tāpēc par priekšnoteikumu, lai piemērotu lielāku individuālo robežlielumu un valsts maksimālo apjomu, vajadzētu izvirzīt maksimālā apjoma piemērošanu nozarei; tādējādi dalībvalstīm tiktu liegts jebkurā trīs fiskālo gadu laikposmā piešķirt vairāk nekā 50 % no kopējās kumulatīvās

⁽¹⁾ OVL 248, 24.9.2015., 1. lpp.

⁽²⁾ OVC 425, 26.11.2018., 2. lpp.

⁽³⁾ Komisijas 2013. gada 18. decembra Regula (ES) Nr. 1408/2013 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības nozarē (OVL 352, 24.12.2013., 9. lpp.).

de minimis atbalsta summas pasākumiem, kas dod labumu tikai vienai konkrētai produktu nozarei. Nozarei noteikts maksimālais apjoms nodrošinātu, ka par ikvienu Regulas (ES) Nr. 1408/2013 darbības jomā ietilpstošo pasākumu varētu uzskatīt, ka tas neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un nerada vai nedraud radīt konkurences izkropļojumus.

- (5) Pašlaik dalībvalstīm nav obligāti jāizmanto valsts centrālais reģistrs, lai pārbaudītu, vai netiek pārsniegts individuālais *de minimis* robežlielums vai valsts maksimālais apjoms. Tomēr tajās dalībvalstīs, kuras izvēlas piemērot augstāku individuālo robežlielumu un valsts maksimālo apjomu, centrālais reģistrs būtu jāizmanto, ņemot vērā, ka šīs izvēles priekšnoteikums – nozarei noteikts maksimālais apjoms – prasa vēl ciešāku piešķirtā atbalsta uzraudzību. Tādēļ šādām dalībvalstīm vajadzētu noteikt par obligātu pienākumu izmantot centrālu reģistru, kurā visu piešķirto *de minimis* atbalstu reģistrē, lai varētu pārbaudīt, ka netiek pārsniegts nedz individuālais robežlielums, nedz valsts vai nozares maksimālais apjoms.
- (6) Ņemot vērā palielinātos *de minimis* robežlielumus, būtu attiecīgi jāpielāgo kritēriji, pēc kuriem aprēķina bruto dotācijas ekvivalentu aizdevumiem un garantijām.
- (7) Ņemot vērā pieaugušo vajadzību pēc *de minimis* atbalsta un to, ka pašreizējie maksimālie apjomi ir pārmērīgi ierobežojoši, Regula (ES) Nr. 1408/2013 ir jāgroza pirms tās termiņa beigām, kas ir 2020. gada 31. decembris. Tādējādi laikposms starp šīs regulas stāšanās spēkā un Regulas (ES) Nr. 1408/2013 piemērošanas perioda beigām būtu ļoti īss. Procesuālās ekonomijas un juridiskās noteiktības labad Regulas (ES) Nr. 1408/2013 piemērošanas periods būtu jāpagarina līdz 2027. gada 31. decembrim.
- (8) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 1408/2013,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) Nr. 1408/2013 groza šādi:

- 1) pievieno šādu 2. panta 3. un 4. punktu:

“3. Šajā regulā “produktu nozare” ir nozare, kas uzskaitīta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 (*) 1. panta 2. punkta a) līdz w) apakšpunktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

4. Šajā regulā “nozares maksimālais apjoms” ir maksimālā kumulatīvā atbalsta summa, ko piemēro atbalsta pasākumiem, no kuriem labumu gūst tikai viena produktu nozare, un tas atbilst 50 % no katrai dalībvalstij piešķirtā *de minimis* atbalsta maksimālās summas, kura noteikta II pielikumā.”;

- 2) regulas 3. pantu aizstāj ar šādu:

“3. pants

De minimis atbalsts

“1. Atbalsta pasākumus, kas atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, uzskata par tādiem, kuri neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvoti no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.

2. Kopējais *de minimis* atbalsts, ko viena dalībvalsts piešķirusi vienam vienotam uzņēmumam, jebkurā trīs fiskālo gadu periodā nepārsniedz 20 000 EUR.

3. Kumulatīvā *de minimis* atbalsta summa, ko dalībvalsts trīs fiskālo gadu laikā piešķirusi uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu, nepārsniedz I pielikumā noteikto valsts maksimālo apjomu.

3.a Atkāpjoties no 2. un 3. punkta, dalībvalsts var nolemt, ka vienam vienotam uzņēmumam piešķirtā *de minimis* atbalsta kopējā summa jebkurā trīs fiskālo gadu periodā nepārsniedz 25 000 EUR un ka piešķirtais *de minimis* atbalsta kopējais kumulatīvais apjoms jebkurā trīs fiskālo gadu periodā nepārsniedz II pielikumā noteikto valsts maksimālo apjomu, ievērojot šādus nosacījumus:

- a) attiecībā uz atbalsta pasākumiem, kas dod labumu tikai vienai produktu nozarei, kopējā piešķirtā kumulatīvā atbalsta summa jebkurā trīs fiskālo gadu periodā nepārsniedz 2. panta 4. punktā noteikto nozares maksimālo apjomu;
- b) dalībvalsts ir izveidojusi valsts centrālo reģistru saskaņā ar 6. panta 2. punktu.

4. *De minimis* atbalstu uzskata par piešķirtu brīdī, kad uzņēmumam saskaņā ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu ir piešķirtas likumīgās tiesības saņemt atbalstu, neatkarīgi no datuma, kurā *de minimis* atbalsts uzņēmumam faktiski izmaksāts.

5. Šā panta 2., 3. un 3.a punktā noteiktos *de minimis* robežlielumus un valsts un nozares maksimālos apjomus piemēro neatkarīgi no *de minimis* atbalsta veida vai izvirzītā mērķa un neatkarīgi no tā, vai dalībvalsts piešķirto atbalstu pilnībā vai daļēji finansē no Savienības resursiem. Trīs fiskālo gadu periodu nosaka, ņemot vērā fiskālo gadu sistēmu, kuru uzņēmums izmanto attiecīgajā dalībvalstī.

6. Attiecībā uz *de minimis* robežlielumiem un valsts un nozares maksimālajiem apjomiem, kas minēti 2., 3. un 3. a punktā, atbalstu izsaka kā naudas līdzekļu dotāciju. Izmanto bruto summas, tas ir, summas pirms nodokļiem vai citiem atskaitījumiem. Ja atbalstu piešķir citā veidā, nevis kā dotāciju, atbalsta summa ir atbalsta dotācijas bruto ekvivalents.

Atbalstu, kas izmaksājams vairākās daļās, diskontē atbilstoši tā vērtībai piešķiršanas brīdī. Procentu likme, ko izmanto diskontēšanai, ir atbalsta piešķiršanas laikā piemērojamā diskonta likme.

7. Ja, piešķirot jaunu *de minimis* atbalstu, tiktu pārsniegti 2., 3. un 3.a punktā noteiktie *de minimis* robežlielumi, valsts vai nozares maksimālie apjomi, nevienai minētā jaunā atbalsta daļai šo regulu piemērot nevar.

8. Lai uzņēmumu apvienošanās vai iegādes gadījumā noteiktu, vai ar jaunu *de minimis* atbalstu jaunajam uzņēmumam vai uzņēmumam, kas veic iegādi, netiek pārsniegti attiecīgie *de minimis* robežlielumi vai valsts vai nozares maksimālie apjomi, ņem vērā visu katram apvienošanā iesaistītajam uzņēmumam iepriekš piešķirto *de minimis* atbalstu. Pirms apvienošanās vai iegādes likumīgi piešķirtais *de minimis* atbalsts arī pēc tam tiek uzskatīts par likumīgu.

9. Ja vienu uzņēmumu sadala divos vai vairākos atsevišķos uzņēmumos, pirms sadalīšanas piešķirto *de minimis* atbalstu attiecina uz uzņēmumu, kurš no šā atbalsta guva labumu un kurš principā ir uzņēmums, kas pārņem darbības, kurām tika izmantots attiecīgais *de minimis* atbalsts. Ja šāda attiecināšana nav iespējama, attiecīgo *de minimis* atbalstu attiecina proporcionāli, pamatojoties uz jauno uzņēmumu pašu kapitāla bilances vērtību sadales faktiskajā datumā.”;

3) regulas 4. pantu groza šādi:

a) 3. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) attiecībā uz pasākumiem, kuri ietilpst 3. panta 2. punkta darbības jomā, aizdevums ir nodrošināts ar nodrošinājumu, kas sedz vismaz 50 % no aizdevuma; aizdevums ir vai nu 100 000 EUR piecu gadu periodā, vai 50 000 EUR desmit gadu periodā, vai – 3. panta 3.a punktā minēto pasākumu gadījumā – vai nu 125 000 EUR piecu gadu periodā, vai 62 500 EUR desmit gadu periodā; ja aizdevuma summa ir mazāka par minētajām summām un/vai aizdevums ir piešķirts uz mazāk nekā attiecīgi pieciem vai desmit gadiem, aizdevuma bruto dotācijas ekvivalentu aprēķina kā atbilstīgo proporciju no *de minimis* robežlielumiem, kas noteikti 3. panta 2. vai 3.a punktā; vai”;

b) 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Atbalstu kapitāla iepludināšanas veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu vienīgi tad, ja iepludinātā publiskā kapitāla kopsumma nepārsniedz attiecīgo *de minimis* robežlielumu.”;

c) 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Atbalstu riska finansējuma pasākumu veidā, kas izpaužas kā pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu tikai tad, ja vienam vienotam uzņēmumam nodrošinātais kapitāls nepārsniedz attiecīgo *de minimis* robežlielumu.”;

d) 6. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) attiecībā uz pasākumiem, kuri ietilpst 3. panta 2. punkta darbības jomā, garantijas apmērs nepārsniedz 80 % no attiecīgā aizdevuma un vai nu garantētā summa ir 150 000 EUR un garantijas ilgums ir pieci gadi, vai garantētā summa ir 75 000 EUR un garantijas ilgums ir desmit gadi, vai – attiecībā uz 3. panta 3.a punktā minētajiem pasākumiem – garantija nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma un vai nu garantētā summa ir 187 500 EUR un garantijas ilgums ir pieci gadi, vai garantētā summa ir 93 750 EUR un garantijas ilgums ir desmit gadi; ja garantētā summa ir mazāka par minētajām summām un/vai garantijas ilgums ir mazāks nekā attiecīgi pieci vai desmit gadi, šīs garantijas bruto dotācijas ekvivalentu aprēķina kā atbilstīgo proporciju no *de minimis* robežlielumiem, kas noteikti 3. panta 2. un 3.a punktā; vai”;

4) regulas 6. pantu groza šādi:

a) 2. punktā pievieno šādu otro daļu:

“Dalībvalstij, kura piešķir atbalstu saskaņā ar 3. panta 3.a punktu, ir izveidots *de minimis* atbalsta centrālais reģistrs, kas satur pilnīgu informāciju par visu *de minimis* atbalstu, ko piešķirusi jebkura šīs dalībvalsts iestāde. 1. punkta noteikumus pārtrauc piemērot no brīža, kad reģistrs aptver trīs fiskālo gadu periodu.”;

b) 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Dalībvalsts jaunu *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu piešķir tikai pēc tam, kad ir pārbaudījusi, ka šis atbalsts nepalielina attiecīgajam uzņēmumam piešķirtā *de minimis* atbalsta kopsummu virs attiecīgajiem 3. panta 2., 3. un 3.a punktā noteiktajiem robežlielumiem un valsts un nozares maksimālajiem apjomiem un ka ir ievēroti visi šajā regulā iekļautie nosacījumi.”;

5) regulas 8. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“To piemēro līdz 2027. gada 31. decembrim.”;

6) regulas pielikumu aizstāj ar šīs regulas pielikuma tekstu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 21. februārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

Lauksaimniecības produktu primārajā ražošanā iesaistītiem uzņēmumiem piešķirtā *de minimis* atbalsta maksimālā kumulatīvā summa pa dalībvalstīm, kā minēts 3. panta 3. punktā

(EUR)

Dalībvalsts	<i>De minimis</i> atbalsta maksimālā summa (1)
Beļģija	106 269 708
Bulgārija	53 020 042
Čehija	61 865 750
Dānija	141 464 625
Vācija	732 848 458
Igaunija	11 375 375
Īrija	98 460 375
Grieķija	134 272 042
Spānija	592 962 542
Francija	932 709 458
Horvātija	28 920 958
Itālija	700 419 125
Kipra	8 934 792
Latvija	16 853 708
Lietuva	34 649 958
Luksemburga	5 474 083
Ungārija	99 582 208
Malta	1 603 917
Nīderlande	352 512 625
Austrija	89 745 208
Polija	295 932 125
Portugāle	87 570 583
Rumānija	215 447 583
Slovēnija	15 523 667
Slovākija	29 947 167
Somija	55 693 958
Zviedrija	79 184 750
Apvienotā Karaliste	394 587 292

(1) Maksimālās summas aprēķina, pamatojoties uz vidējo vērtību no katras dalībvalsts trīs lielākajām ikgadējās lauksaimnieciskās produkcijas vērtībām laikposmā no 2012. līdz 2017. gadam. Aprēķina metode nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret visām dalībvalstīm un to, ka neviena valsts vidējā vērtība nav mazāka par maksimālajām summām, kas iepriekš noteiktas 2014.–2020. gadam.

II PIELIKUMS

Lauksaimniecības produktu primārajā ražošanā iesaistītiem uzņēmumiem piešķirtā *de minimis* atbalsta maksimālā kumulatīvā summa pa dalībvalstīm, kā minēts 3. panta 3.a punktā

(EUR)

Dalībvalsts	<i>De minimis</i> atbalsta maksimālā summa (1)
Beļģija	127 523 650
Bulgārija	63 624 050
Čehija	74 238 900
Dānija	169 757 550
Vācija	879 418 150
Igaunija	13 650 450
Īrija	118 152 450
Grieķija	161 126 450
Spānija	711 555 050
Francija	1 119 251 350
Horvātija	34 705 150
Itālija	840 502 950
Kipra	10 721 750
Latvija	20 224 450
Lietuva	41 579 950
Luksemburga	6 568 900
Ungārija	119 498 650
Malta	1 924 700
Nīderlande	423 015 150
Austrija	107 694 250
Polija	355 118 550
Portugāle	105 084 700
Rumānija	258 537 100
Slovēnija	18 628 400
Slovākija	35 936 600
Somija	66 832 750
Zviedrija	95 021 700
Apvienotā Karaliste	473 504 750

(1) Maksimālās summas aprēķina, pamatojoties uz vidējo vērtību no katras dalībvalsts trīs lielākajām ikgadējās lauksaimnieciskās produkcijas vērtībām laikposmā no 2012. līdz 2017. gadam. Aprēķina metode nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret visām dalībvalstīm un to, ka neviena valsts vidējā vērtība nav mazāka par maksimālajām summām, kas iepriekš noteiktas 2014.–2020. gadam.”